

[Larsen (Bjerre).]

40 Øre vil være af stor Betydning for Korn-dyrkerne, det er givet, og det bør ogsaa være saaledes, at Korn dyrkning opretholdes, og at Jorden udnyttes saa intensivt som muligt, og derfor er det rimeligt at sikre Dyrkerne en Pris, der nogenlunde dækker Produktionsomkostningerne. At Rugprisen er sat til 11 Kr. 50 Øre i Stedet for 11 Kr., er ogsaa værd at fæste Opmærksomheden ved, idet der i Landbokommissionens Underudvalg netop om dette Spørgsmaal førtes meget langvarige Forhandlinger, hvor Regeringspartienes Folk holdt fast paa en Rugpris af 11 Kr. Da denne Skanse maatte forlades, forlangtes som Erstatning 2 Mill. Kr. af Kornpuljen, der skulde stilles til Raadighed for Kommunerne og anvendes til en Billiggørelse af Brødet for trængende Personer, men heller ikke det var det muligt at gennemføre til Trods for det fuldstændig saglige Argument og til Trods for, at Husmændenes Repræsentanter gav Forslaget deres Tilslutning. Fra Venstres og de Konservatives Side hævdedes det, at det var en Sammenkædning af vidt forskellige Ting, og at Kornloven ikke samtidig skulde være en social Lov. Jeg har ondt ved at se, at den Betragtning er rigtig. De i vort Samfund, som er daarligst stillede, findes blandt Arbejderne og de arbejdsløse. Tusinder af disse er jo daarligst stillede. De arbejdsløse Familieforsørgere er allerdaarligst stillede, og hvad er mere saglig rigtigt end netop ved Gennemførelse af denne Kornordning, hvor der for at naa frem til et Resultat fra vor Side nødvendigvis maatte bringes det Offer at lade Brødkornet gaa ind under Ordningen, da enten at lade Rugprisen staa i en Højde, der ikke kunde give Anledning til nogen Forhøjelse af Brødprisen, eller lade de 2 Mill. Kr. gaa ud til Kommunerne? Nej, det er ikke saglige Grunde, der har dikteret Venstre og de Konservative at tage dette Standpunkt, det er udelukkende dikteret af den Indstilling, som de to Oppositionspartier har over for hele den sociale Lovgivning. Men disse to Partiers Stilling i denne Sag skal nok blive husket, ogsaa efter at Sagen har fundet sin Afslutning her i Tinget, og ingen, selv de mest fanatiske i Befolkningen, kan med Rette tillægge Regeringspartierne Ansvaret for, at de fattigste i Samfundet faar en Vanskelighed mere at kæmpe med.

Af Landbokommissionens Indstilling fremgaar det endvidere, at der ønskes gennemført en Kornordning og en Svineordning, saaledes at disse Ordninger varer

i samme Tidsrum, begge skal være gældende til 31. August n. A., og at Forandringer i Svinereguleringen, som eventuelt kan fremkomme, ikke maa forringe det mindre Landbrugs Stilling paa dette Omraade. Denne Bestemmelse er kun ret og rimelig. Det mindre Landbrug er baseret paa Svineproduktion i Særdeleshed, og det er aldeles ingen Præferencestilling, det mindre Landbrug indtager ved Svinereguleringen, selv om det opgjort efter Jordværdi er saaledes, at de forholdsvis fleste Svinekort falder til den Side; saaledes bør det være, for det maa findes rimeligt, at det kornkøbende Landbrug gennem en Kornordning sikres i sin Produktion, naar det større, det kornsælgende Landbrug, sikres en bestemt Kornpris.

Der er en anden Ting ved denne Sags Behandling og ved Landbokommissionens Indstilling, som jeg ønsker at pege paa, det er Renten, og hvad der har været fremme angaaende denne Sag. Paa dette Omraade har Husmændene og deres Organisation deres bestemte Indstilling. Det mindre Landbrugs Tilslutning til en Kornordning i sin Tid var bestemt af, at der blev gennemført en Rentesænkning, og da dette hidtil har knebet, er det kun naturligt, at Husmændene stadig har denne Sag for Øje. Fra mit Parti — og det gælder sikkert begge Regeringspartier — vil man fortsat bestrebe sig for, at der maa kunne opnaas en Ordning her i Rigsdagen paa dette vigtige Omraade, saaledes at den Gældsbyrde, der mere end noget andet bidrager til, at Landbrugets Stilling er saa vanskelig, kan blive lettet, og Underudvalget i Landbokommissionen vil fortsat arbejde med Sagen og afgive Indstilling om den til Landbrugsministeriet. At dette Spørgsmaal drages frem i Forbindelse med Forslag til Lov om en Kornordning, er kun et naturligt Udslag af hele den Stilling, det mindre Landbrugs Repræsentanter har indtaget til de forskellige Ordninger, der hidtil er gennemført, og ingen kan benægte, at det først vil betyde noget med de forskellige Landbrugsordninger, den Dag der her i Rigsdagen samles et Flertal om en effektiv Lovgivning vedrørende Landbrugets Rente og Gæld. Det forekommer mig, at af Landbrugets Folk ser Husmændene og deres Organisationer klarest, idet de koncentrerer sig om Gældsproblemet, men det er jo muligt, at Tampen ikke brænder saa haardt der for det større Landbrugs Folk; i alt Fald er det ikke paa det Omraade, man vil slaa det store Slag.